

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cristina Gliciuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Gliciuc
împotriva ACC 52/437 COOP, intervenienți accesorii Consiliul mun.Chișinău,
Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, Agenția Servicii
Publice, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, privind anularea proceselor verbale,
anularea listei membrilor ACC 52/437 COOP, obligarea de a încheia un acord de
prelungire a contractului nr. 5a din 01 aprilie 2013, obligarea de a-și exprima
acordul în formă scrisă pentru privatizarea încăperii și,

cererea reconvențională înaintată de ACC 52/437 COOP împotriva Cristinei
Gliciuc cu privire la încasarea datoriei, a cheltuielilor de judecată și evacuarea din
bunul imobil,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 20 aprilie 2016 Cristina Gliciuc a adresat cerere de chemare în judecată
împotriva ACC 52/437 COOP privind anularea actelor emise de către ACC 52/437
COOP, în special a proceselor-verbale nr.9 din 18 februarie 2013 și nr.29 din 28
februarie 2013, obligarea ACC 52/437 COOP de a permite privatizarea încăperii
luate în locațiune.

În motivarea acțiunii a indicat că la 28 ianuarie 2016, în calitate de locatar și
arendaș al blocului care este administrat de ACC 52/437 COOP, a înaintat ACC
52/437 COOP cerere prealabilă prin care a solicitat anularea unor procese-verbale
ale adunării generale a asociației, ca fiind abuzive și ilegale, dar care au fost lăsate
fără răspuns.

Totodată, a solicitat președintelui ACC 52/437 COOP să elibereze o copie a
Statutului ACC (ea fiind membru al asociației de coproprietari în condominiu), la
care, de asemenea, nu a primit nici un răspuns pertinent din partea președintelui
ACC 52/437 COOP.

La 01 aprilie 2013, cu ACC 52/437 COOP a fost încheiat Contractul de
arendă nr. 5a cu privire la transmiterea în folosință temporară cu plată a încăperii

aflate în posesia locatarului, de la etajul 1 cu suprafața de 40 m². Până în prezent, personal a achitat regulat plata pentru arendă și toate plățile aferente a imobilului sus-numit, a respectat întocmai toate obligațiile sale contractuale.

A susținut că potrivit legislației în vigoare, dreptul persoanelor de a privatiza diferite tipuri de încăperi și anume, Hotărârea Guvernului nr. 468 din 25 martie 2008 cu privire la privatizarea încăperilor nelocuibile date în locațiune, prevede dreptul de a fi privatizate.

A menționat că, potrivit art. 6 alin. (8) al Legii nr. 913 din 30 martie 2000 condominiului fondului locativ, proprietatea statului (municipală) în condominiu poate fi privatizată în conformitate cu legislația, astfel, este în drept să întreprindă toate acțiunile cu scopul de a privatiza legal această încăpere.

Consideră că la moment, aceste drepturi îi sunt îngrădite abuziv, neîntemeiat și contrar oricăror norme legale și morale.

A remarcat că pct.1.1 din contractul de arendă stipulează că, încăperea pe care o folosește și o posedă în baza contractului, se află în posesia ACC 52/437 COOP, obiectul prezentului contract îl constituie transmiterea în posesia și folosința temporară cu plată a încăperilor de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², în clădirea aflată în posesia locatarului și amplasate la adresa xxxxxxx.

Consideră că, dreptul său prioritar atît la arenda în continuare a spațiului, cît și dreptul de privatizare nu poate fi îngrădit.

Președintele ACC 52/437 COOP, Olga Zaharia, din motive discriminatorii, cu rea-credință și ilegal, împiedică realizarea drepturilor sale garantate de legislația în vigoare.

A menționat faptul că, cu acordul președintelui ACC 52/437 COOP a făcut reparație capitală în încăperea luată în arendă, a instalat comunicațiile, lumina și a efectuat alte lucrări, fără de care încăperea nu putea fi folosită sub nici o formă, se afla în stare dezastruoasă, prima însă de fiecare dată se eschiva de la semnarea actelor pe care le pregătea pentru a efectua lucrările nominalizate.

A indicat că, s-a născut în blocul din xxxxxx mama ei a lucrat mulți ani la uzina „Mezon” și locuiesc 4 persoane: ea cu mama, soțul și copilul minor de 5 ani în odaie de 12 m² în blocul sus-numit.

A susținut că, încăperea pe care o are în folosință și posesie temporară pentru a o folosi ca frizerie este unica posibilitate de a începe o activitate pentru a avea un venit minim necesar pentru a întreține copilul, deoarece la moment soțul își ispășește pedeapsa în penitenciar și nu au alte surse de venit.

A solicitat reclamanta, verificarea și declararea nulității absolute a proceselor-verbale nr. 9 din 18 februarie 2013 și nr. 29 din 28 februarie 2013 a adunării generale și al adunării consiliului de administrare a ACC ca fiind ilegale, abuzive și prin urmare, nule.

La adunarea generală a ACC din data de 18 februarie 2013, cu ordinea de zi - examinarea cererilor depuse de proprietarii apartamentelor xxxxxxxx la care au fost prezenți 25 de locatari - numărul fiind insuficient pentru a considera adunarea deliberativă, ca urmare, nu a putut fi luată hotărârea cu privire la arenda spațiului de la etajul 1. Însă, nu este clar în ce temei legal, au fost făcute careva propuneri în ceea ce privește darea în chirie a încăperii sus-numite, ba chiar mai mult, fără cvorum a fost decis să fie adunate semnăturile necesare de la locatarii casei de către persoanele care au depus cereri. În acest context, a menționat că prevederile

Legii condominiului fondului locativ, care în art. 18, prevede atribuțiile exclusive ale adunării generale a membrilor asociației, în special alin. 5 stipulează că, de competența adunării generale a membrilor (reprezentanților) asociației de coproprietari țin: adoptarea deciziilor privind înstrăinarea, darea în arendă, gajarea sau transmiterea altor drepturi asupra bunurilor asociației către coproprietari sau terți.

La 28 februarie 2013, a fost întocmit procesul-verbal nr. 29 al adunării consiliului de administrare ACC 52/437 COOP, cu ordinea de zi - darea în chirie a încăperilor de la etajul 1, fiind prezente 3 persoane, au decis: încăperile de la etajul 1 să fie date în arendă fără drept de privatizare. Această hotărîre este lovită de nulitate absolută din start, deoarece nu există nici un temei legal pentru emiterea unei asemenea decizii, dat fiind faptul că, consiliul de administrare nu are o asemenea atribuție și după cum a menționat mai sus, dreptul de a decide asupra dării în arendă aparține exclusiv Adunării Generale a ACC.

Potrivit art. 28 alin. (2) al Legii condominiului fondului locativ, consiliul de administrație este în drept să adopte decizii în toate chestiunile de activitate a asociației, cu excepția chestiunilor ce țin de competența exclusivă a adunării generale. Deci, consiliul de administrație vădit și-a depășit atribuțiile de serviciu și a emis o hotărîre ilegală, lovită de nulitate absolută.

A indicat că, în contractul de arendă nu este indicat faptul că bunul imobil este dat în arendă fără drept de privatizare, deci a fost indusă în eroare, ba mai mult, Olga Zaharia o convingea mereu că după ce va termina reparația în încăperea, va semna toate actele necesare pentru privatizare și chiar o încuraja să facă reparația, asigurînd-o că nimeni niciodată nu o va alunga și că datorită faptului că mama ei a lucrat la uzină, că trăiesc în această casă de o viață, că a arendat atîta timp încăperea, dînsa îi va permite să privatizeze sau să stea în chirie cît timp va dori.

Solicită reclamanta apărarea dreptului său prevăzut de legislația în vigoare de a privatiza încăperea luată în locațiune, în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul cu privire la privatizarea încăperilor nelocuibile date în locațiune, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 468 din 25 martie 2008.

Consideră că, ACC 52/437 în persoana președintelui Olga Zaharia, nu are nici un temei legal de a-i refuza privatizarea încăperii din speță și nu-i poate îngădi drepturile sale fundamentale. Dat fiind faptul că, a încercat să soluționeze problema prin intermediul procedurii prealabile cu președintele ACC 52/437, însă acest fapt nu a fost posibil, este în drept să se adreseze în instanța competentă pentru a-și apăra drepturile sale garantate de legislația în vigoare.

La 14 decembrie 2016, reclamanta a depus cerere de modificare a acțiunii, prin care a solicitat anularea procesului-verbal nr. 9 din 18 februarie 2013 și procesului-verbal nr.29 din 28 februarie 2013 emise de ACC 52/437 COOP; obligarea ACC 52/437 COOP de a încheia un acord, prin care să fie prelungit pe un termen de 3 ani contractul nr. 5a din 01 aprilie 2013, prin care ACC 52/437 COOP a transmis în posesie și folosință temporară cu plată încăperea de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², din clădirea amplasată în xxxxxx obligarea ACC 52/437 COOP de a-și exprima acordul în formă scrisă pentru privatizarea încăperii de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², din clădirea amplasată în xxxxxx

În motivarea cererii a indicat că, în partea pretențiilor din acțiunea de bază solicită modificarea și majorarea acestora în sensul formulat mai sus, deoarece

conform răspunsului Agenției Proprietății Publice nr. 04-838 din 19 iulie 2016, a fost informată despre necesitatea respectării următoarelor condiții pentru privatizarea încăperilor din speță, și anume: locatarii care dețin în locațiune încăperi nelocuibile proprietate publică cel puțin 6 luni și doresc să le cumpere depun cereri la Agenția Proprietății Publice sau la autoritățile publice locale - UTA Găgăuzia, anexînd: contractul de locațiune (în original); actul de examinare a încăperilor date în locațiune, întocmit de locator, conform situației de pînă la o lună de zile înainte de data depunerii cererii, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1 la Regulament; planul geometric al imobilului/încăperii (dosarul cadastral) cu caracteristicile de bază (suprafața totală, anul construcției, numărul cadastral, destinația sau modul de folosință) pentru privatizare, eliberat de Oficiul cadastral teritorial; f) copia certificatului de înregistrare a întreprinderii; actul de evaluare, întocmit de experți licențiați cu cel mult 30 de zile înainte de depunerea cererii; copia buletinului de identitate și fișei de însoțire al persoanei fizice; acordul scris al fondatorului întreprinderii de stat în gestiunea căreia se află bunul solicitat spre privatizare.

Totodată, conform pct. 5 ultimul paragraf al Regulamentului cu privire la privatizarea încăperilor nelocuibile date în locațiune aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.468 din 25 martie 2008, se stipulează că, în caz de expirare a termenului de valabilitate a contractului de locațiune la cel mult 30 de zile după depunerea cererii de cumpărare, comisia examinează documentele prezentate.

Ulterior, ACC 52/437 COOP a înaintat cerere reconvențională împotriva Cristinei Gliciuc, solicitînd încasarea de la Cristina Gliciuc în beneficiul ACC 52/437 COOP a datoriei în sumă de 10 800 de lei, taxei de stat în mărime de 324 de lei; evacuarea pîrîtei din bunul imobil amplasat în xxxxxx

În susținerea cererii a invocat că, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, depusă cu omiterea termenului de prescripție și încălcarea procedurii stabilite, urmînd a fi respinsă deoarece conform p.1.1 al Contractului, obiectul contractului îl constituie transmiterea în posesie și folosință temporară cu plată a încăperii de la etajul 1, cu suprafața totală de 40 m², din bunul imobil amplasat în xxxxxxxx Conform p. 1.3 al Contractului menționat supra, termenul contractului de locațiune este de la data de 01 aprilie 2013 pînă la data de 01 aprilie 2016.

Conform p.2.1 al Contractului menționat supra, plata anuală de arendă se stabilește în mărime de 14 400 de lei. A menționat că, pînă la sesizarea instanței de contencios administrativ, reclamanta Cristina Gliciuc nu a contestat actul administrativ cu cerere prealabilă la organul emitent și ulterior să se adreseze în instanță potrivit prevederilor art. 16 al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 20 februarie 2000.

Astfel, luând în considerație faptul că termenul contractelor a expirat la data de 01 aprilie 2016, iar arendașul Cristina Gliciuc nu a restituit bunul închiriat, dînsa are obligația să achite plata pentru chirie pentru toată durata întîrzierii, care constituie pentru perioada 01 iunie 2016 – 01 martie 2017 suma de 10 800 de lei, care urmează a fi încasată de la Cristina Gliciuc în beneficiul ACC 52/437 COOP.

La 29 mai 2017, reprezentantul reclamantei Cristina Gliciuc, avocatul Oleg Gorobica a înaintat cerere de modificare a acțiunii civile, solicitînd anularea procesului-verbal nr. 9 din 18 februarie 2013, procesului-verbal nr. 29 din 28 februarie 2013, procesul-verbal nr. 11 din 15 februarie 2016, lista membrilor ACC

52/437 COOP care dau acordul sau dezacordul Cristinei Gliciuc la privatizarea încăperilor nelocuibile luate în arendă conform contractului nr. 5a din 01 aprilie 2014 - pe 5 file și procesul-verbal nr. 31 din 24 martie 2016 emise de ACC 52/437 COOP; obligarea ACC 52/437 COOP de a încheia un acord cu Cristina Gliciuc, prin care să fie prelungit pe un termen de 3 ani contractul nr. 5a din 01 aprilie 2013, prin care ACC 52/437 COOP a transmis în posesie și folosință temporară cu plată încăperea de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², din clădirea amplasată xxxxxxobligarea ACC 52/437 COOP de a-și exprima acordul în formă scrisă pentru privatizarea de către Cristina Gliciuc a încăperii de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², din clădirea amplasată în xxxxxxxx

A indicat că, susține pe deplin circumstanțele de fapt și de drept, relatate în cererea de chemare în judecată din 20 aprilie 2016, precum și cele din cererea de modificare a acțiunii depuse ulterior, însă, în partea pretențiilor din acțiunea de modificare solicită majorarea acestora în sensul formulat mai sus, deoarece din materialele cererii reconvenționale se atestă ilegalitatea actelor emise de ACC 52/437 COOP și anume: procesul-verbal nr. 11 din 15 februarie 2016, lista membrilor ACC 52/437 care dau acordul sau dezacordul Cristinei Gliciuc la privatizarea încăperilor nelocuibile luate în arendă conform contractului nr. 5a din 01 aprilie 2013 - pe 5 file și procesul-verbal nr. 31 din 24 martie 2016 or, actele emise contravin prevederilor art. 26-28 ale Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000.

La 21 septembrie 2017, reprezentantul reclamantei Cristina Gliciuc, avocatul Oleg Gorobica a înaintat o cerere de modificare a acțiunii civile, prin care a solicitat anularea procesului-verbal nr. 9 din 18 februarie 2013, procesului-verbal nr. 29 din 28 februarie 2013, procesul-verbal nr. 11 din 15 februarie 2016, lista membrilor ACC 52/437 care dau acordul sau dezacordul Cristinei Gliciuc la privatizarea încăperilor nelocuibile luate în arendă conform contractului nr. 5a din 01 aprilie 2013 - pe 5 file, procesului-verbal nr. 31 din 24 martie 2016 și procesului-verbal nr. 32 al adunării consiliului de administrare ACC 52/427 din 29 aprilie 2016 emise de ACC 52/437; obligarea ACC 52/437 de a încheia un acord cu Cristina Gliciuc, prin care să fie prelungit pe un termen de 3 ani contractul nr. 5a din 01 aprilie 2013, prin care ACC 52/437 a transmis în posesie și folosință temporară cu plată a încăperii de la etajul 1, cu suprafața de 40 m, din clădirea amplasată în xxxxxx obligarea ACC 52/437 de a-și exprima acordul în formă scrisă pentru privatizarea de către Cristina Gliciuc a încăperii de la etajul 1, cu suprafața de 40 m², din clădirea amplasată în xxxxxxxxxx

Prin hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Gliciuc împotriva ACC 52/437 COOP, intervenienți accesorii Consiliul mun.Chișinău Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, Agenția Servicii Publice, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, privind anularea proceselor verbale, a listei membrilor ACC52/437, obligarea de a încheia un acord de prelungire a contractului nr. 5a din 01 aprilie 2013, obligarea de a-și exprima acordul în formă scrisă pentru privatizarea încăperii, ca neîntemeiată.

S-a admis cererea reconvențională depusă de ACC 52/437 COOP împotriva Cristinei Gliciuc privind încasarea datoriei, evacuarea din bunul imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a evacuat Cristina Gliciu din bunul imobil, încăperea de la et.1 cu suprafața de 40 m.p. din bunul imobil amplasat în xxxxxxxx

S-a încasat din contul Cristinei Gliciu în beneficiul ACC 52/437 COOP datoria în sumă de 10 800 de lei – plata pentru chirie pentru perioada 01 iunie 2016 – 01 martie 2017, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 324 de lei, în total suma de 11 124 de lei.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cristina Gliciu, reprezentată de avocatul Oleg Gorobica și s-a menținut hotărîrea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii inițiale și admiterii acțiunii reconvenționale, este justă, avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

A menționat că luând în considerație faptul că, termenul contractului a expirat la data de 01 aprilie 2016, iar arendașul Cristina Gliciu nu a restituit bunul închiriat, dînsa avînd obligația să achite plata pentru chirie pentru toată durata întîrzierii, care constituie perioada 01 iunie 2016 – 01 martie 2017 în sumă de 10800 de lei, instanța de judecată corect a dispus încasarea din contul Cristinei Gliciu în beneficiul ACC 52/437 a sumei menționate supra, precum și evacuarea acesteia din bunul imobil litigant.

A constatat că instanța de fond corect a constatat netemeinicia acțiunii înaintate de către Cristina Gliciu, or, în susținerea poziției sale nu au fost prezentate probe pertinente, care ar demonstra cele invocate în cerere în raport cu revendicările înaintate, iar prima instanță a cercetat direct și nemijlocit probele, a ascultat explicațiile participanților la proces, a luat cunoștință de înscrișuri și a cercetat probele materiale, ca urmare a emis o hotărîre legală și întemeiată în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată, păstrîndu-și imparțialitatea și obiectivitatea.

La 11 martie 2019 Cristina Gliciu, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (3) lit. d) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat argumentele privind dezacordul cu soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a menționat că acceptă soluția instanței de fond și a instanței de apel în partea respingerii acțiunii înaintate împotriva ACC 52/437 COOP, însă nu este de acord cu admiterea pretențiilor reconvenționale și consideră că atît prima instanță, cît și instanța de apel nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, care au importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, încălcînd normele de drept material și procedural.

A indicat că contractul de locațiune nu a fost reziliat la 01 mai 2016 și doar prin scrisoarea nr.10 din 19 mai 2016, adică peste trei săptămîni după expirarea termenului contractului președintele ACC 52/437 COOP a informat-o că contractul nu se prelungește pe un termen nou din motiv că asociația are nevoie de încăperile închiriate pentru administrarea blocului locativ. Astfel, din textul aceste scrisori

rezultă cu certitudine că contractul nu a fost reziliat din cauza nerespectării a pct.3.3.1, 3.3.2 și 3.3.4 ale contractului, așa cum este prevăzut în hotărârea Consiliului de administrare al ACC 52/437 COOP din 24 martie 2016, iar instanțele inferioare nu au dat o apreciere juridică convenită faptului că după expirarea contractului de locațiune, raportul contractual a continuat în mod tacit. Prin urmare ACC 52/437 COOP nu avea temei legal să pretindă evacuarea din încăperea închiriată, fără a solicita rezilierea anticipată a contractului, în cazul apariției motivelor stipulate în procesul-verbal nr.31 al Adunării Consiliului de administrare al ACC 52/437 COOP din 24 martie 2016, sau pentru alte motive prelungite de lege.

A susținut că instanțele de judecată nu au pătruns în esența circumstanțelor cauzei și în motivarea soluției privind evacuarea din încăperea închiriată, doar a indicat că termenul contractului a expirat la 01 aprilie 2016, ignorând faptul că conform procesului-verbal nr.31 al Consiliului de administrare al ACC 52/437 COOP din 24 martie 2016 s-a hotărât prelungirea contractului de locațiune pînă la 01 mai 2016. Astfel, instanțele de judecată nu și-au motivat decizia încălcînd astfel dreptul la un proces echitabil.

A indicat că instanțele de judecată au încălcat normele de drept procedural or, primind pe rol acțiunea reconvențională, instanța de fond era obligată în corespundere cu prevederile art. 185 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, să soluționeze problema intervenirii în proces a coreclamanților, copîrîților și intervenienților. Astfel, instanțele de judecată au omis să ia în considerație faptul că prin admiterea pretențiilor reconvenționale privind evacuarea din încăperea închiriată, s-a adus atingere inclusiv drepturilor și intereselor soțului său, Serghei Gliciuc, care locuiește în încăperea închiriată împreună cu ea și cu copiii lor minori.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 26 decembrie 2018 (f.d. 58, vol.II), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Cristina Gliciuc, la 11 martie 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cristina Gliciuc, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cristina Gliciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cristina Gliciuc.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cristina Gliciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh